

жехъ да отсѣкѣхъ едниѣ полѣ отъ дрѣхѣтъ ви, азъ можехъ сѣщо и да ви убію; но азъ ви почетохъ; защото сте мой царь. Превѣчный Богъ ще бѣде сѣдія по между васъ и мене, защото той знае, че вий мя неправедно гоните.“ Саулъ като чу тѣзи думы рече; „Сыне Давиде, този гласъ вашъ ли е?“ и той плака. Той каза още: „Вий сте по-справедливъ отъ мене, и познавамъ отъ вашѣтъ добринѣ, че Богъ ви е наистина избралъ за да ви даде царскѣтъ коронѣ; заклънете ся прѣдъ Бога че, когато ся възкачите на прѣстола, не ще уморите челядѣтъ ми“. Давидъ като му ся заклѣ, царьтъ търгна и си отиде. Јонатанъ бѣше сѣщо молилъ Давида, и му бѣше казалъ: „Небойте ся, баща ми не може да ви погуби, и знае твърдѣ добрѣ, че вий ще станете царь Израилскый; колкото отъ моя странѣ пакъ, азъ нема никакъ да ви завиждамъ, като ви видѣ възъ царскый прѣстолъ, и щѣ бѣдѣ благодаренъ да съмъ първъ подиръ васъ.“ защото князь Јонатанъ обичаше Давида новече отъ живота си.

ВЪЛКАНА.

Много съмъ благодарна като видѣ Давида добъртъ пріятель съ Саула. Вѣроятно че подиръ добринѣтъ, която имѣ Давидъ за да го не убіе, царьтъ не искаше вече да му стори зло.

УЧИТЕЛКА.

Единъ лошъ человекъ не ся поправя тѣй лесно чедѣ мои. Дохожда врѣме, та той ся засрамва отъ своѣтъ лошевинѣ; но пакъ за да ся обърне въ своѣтъ лошевинѣ веднѣга заборава този срамъ, както ще видите що направи и Саулъ.